

# Život vo Veľkom Grobe

ročník II. číslo 1 / JÚN 2014

časopis občanov obce Veľký Grob



„PODPÍSA LI SME  
PARTNERSKÚ DOHODU  
O SPOLUPRÁCI  
S OBCOU KOJUSNA  
Z MOLDAVSKA“ -hovorí  
Viliam Rigo, starosta obce  
Veľký Grob, str.3.



Spevokol Grobanka  
na vysokej úrovni  
reprezentuje svoju  
obec Veľký Grob, str.5.



Fašiangový karneval  
vo Veľkom Grobe je jedna  
úžasná a podarená akcia!  
str.6.



Aj vo Veľkom Grobe  
si pripomenuli Deň matiek,  
str.4.

# „Do konca roka nás čaká ešte veľa práce, ale aj zábavy a dúfam, že spoločným úsilím to všetko zvládneme“,

**hovorí Viliam Rigo, starosta obce Veľký Grob.**

V decembri v roku 2013 sa konalo záverečné zasadnutie obecného zastupiteľstva, kde okrem iného poslanci OZ schválili novo navrhnuté poplatky za služby poskytované obcou, ktoré sú pre občanov nepopulárne, ale zmeny boli potrebné, nakoľko doterajšie poplatky nepokrývali ani náklady na použitý materiál a bol schválený aj rozpočet obce na rok 2014. Dohodnuté boli prípravy na uskutočnenie Vianočných trhov, ako poďakovanie všetkým občanom obce za spoluprácu pri plnení úloh obce. Informoval som poslancov a prítomných hostí o činnostiach obce počas uplynulého roka a vyslovil poďakovanie poslancom obecného zastupiteľstva za ich zásluhnú celoročnú prácu. Zároveň som však pripomenul, že v novom roku nás čaká ešte viac práce ako doteraz, treba dokončiť rozbehnuté projekty a začať nové.

**Vianočné trhy 2013 sa niesli v znamení dobrej nálady, bol pripravený bohatý program, kde za všetkých spomeniem vystúpenie speváckej skupiny Grobanka, ktorá svojimi piesňami potešila nie len tých skôr narodených, ale aj mladšie ročníky.** Boli pripravené chutné špeciality miestnych občanov, okrem dobrej cigánskej pečienky, pečených klobás, varených kolienok, gulášu, bola aj pravá domáca jablková štrúdlá od našich šikovných gazdiniiek a samozrejme nechýbali ani kvalitné nápoje z pivníc našich vinárov. Dôchodcovia sa prezentovali výrobkami svojich vlastných šikovných rúk s vianočnými motívmi, ktoré vystavovali a ponúkali vo svojich

krásne vyzdobených stánkoch. Celé námestie žilo sviatočnou atmosférou a dobrou náladou.

**Začiatkom roka 2014** sa už začali bežné povinnosti obce, aj našich občanov. Obecný úrad v rámci pomoci občanom 10. februára 2014 v spolupráci s organizáciou Pomocný anjel Team zorganizoval v kultúrnom dome zber obnoseného šatstva, kde sa vyzbieralo pre odkázaných občanov množstvo odevov. Občania pochopili zmysel takejto akcie a často, s úmyslom



pomôcť, priniesli aj nové, nepoužité oblečenie.

**Každoročnou tradíciou v obci bývajú aj oslavy MDŽ** a nebolo tomu inak ani v tomto roku. Stretli sme sa s našimi starenkami v príjemnom prostredí kultúrneho domu, kde bolo pripravené chutné občerstvenie a každá si odniesla pekný darček.

Posedenie som otvoril slávnostným príhovorom, ktoré bolo sprevádzané príjemnou hudbou. Vyjadril som úprimnú radosť z opätovného stretnutia s našimi ženami a zvlášť som privítal tie, ktoré prišli po prvý krát. Nechýbal ani kultúrny program, kde mi nedá nespomenúť vystúpenia našich najmenších detí zo základnej školy a materskej školy, ktoré svojou úprimnosťou a svojským prejavom, dojali k slzám nejednu z nich.

**Marec 2014 sa niesol v znamení volieb prezidenta republiky, ktoré prebehli bez problémov a zúčastnilo sa na nich 51 % oprávnených voličov, tých voličov, ktorým nie je osud tejto krajiny ľahostajný a prišli k volebným urnám využiť svoje právo a prejavit svoj názor.**

**Ku Dňu Zeme**, sviatku, upozorňujúcemu ľudí na dopady životného prostredia sme 12. apríla 2014 zorganizovali v obci a okolí brigádu. Občania upratovali okolie svojich príbytkov a obecné verejné priestranstvá. Zapojili sa miestne organizácie a každý kto mohol ponúkol svoju pomoc. Upratované a vyčistené námestie sme si potom skrášlili peknou jarnou výzdobou. Všetkým zúčastneným patrí veľké poďakovanie. Zabezpečený bol aj zber nepotrebných elektronických zariadení z každej domácnosti, zmluvne zabezpečenou firmou. Na zabezpečenie čistoty a poriadku v obci a na údržbu verejnej zelene, obec v spolupráci s obecným zastupiteľstvom zakúpila malotraktor Kubota BX s príslušenstvom (*na snímke vpravo hore*), za výhodných podmienok, formou leasingových splátok. Malotraktor bude v plnej miere využitý na uvedené práce vyškolenými zamestnancami obecného úradu a dúfam, že sme im takto vytvorili lepšie podmienky na plnenie svojich pracovných úloh. V mesiaci máj už tradične obecný úrad a obecné zastupiteľstvo





tú najlepšiu ponuku. Ešte spomeniem zvlášť zaujímavú skúsenosť, ktorú sme zažili v rámci prihraničnej spolupráce, kde boli predstavitelia obce pozvaní do Moldavska, obce Kojusna, a podpísali vzájomnú partnerskú dohodu o spolupráci, za prítomnosti veľvyslanca Moldavskej republiky honorárneho konzula. Prijatie bolo veľmi srdečné a pohostinné. Viac informácií o ceste do Moldavska poskytneme v mimoriadnom

organizujú pre našich občanov turistický pochod. 3. mája 2014 sa uskutočnil už ôsmy ročník turistického pochodu „Veľkogrobská pätnástka„.

Počasie nám veľmi neprialo, ale našich skalných účastníkov pochodu to neodradilo, nebralo im na dobrej nálade a dopochodovali až do konca naplánovanej trasy.

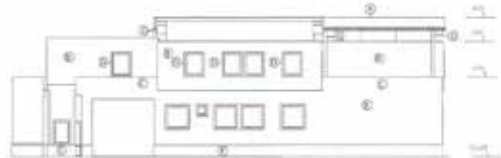
Do konca tohto roka máme v pláne ešte zateplenie materskej školy, na ktoré už máme vydané stavebné povolenie a vydlážditi pozemok pred základnou školou, napojením na existujúcu dlažbu pred Rímskokatolíckym kostolom.

Ďalej prebiehajú prípravy na realizáciu predĺženia existujúcej komunikácie pri Okáloch a plánuje sa vybudovanie ďalšej časti chodníka pre peších k cintorínu, aby sa eliminovalo riziko úrazu, ktoré pri



Podpísali sme partnerskú dohodu o spolupráci s obcou Kojusna z Moldavska.

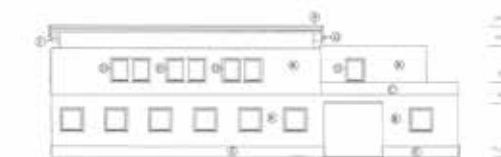
POHĽAD ZADNÝ náčrt nájomných bytov



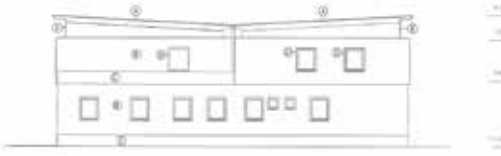
POHĽAD BOČNÝ



POHĽAD ULIČNÝ



POHĽAD BOČNÝ



hlavnej ceste predstavuje veľkú hrozbu.

Rozbehnutú máme tiež realizáciu výstavby nájomných bytov, určených pre našich občanov, nadstavbou nad existujúce zdravotné stredisko firmou Stavmex Komjatice dodávateľským spôsobom, na ktorú už bolo vydané právoplatné stavebné povolenie. Postavených by malo byť päť bytových jednotiek a vybudované budú aj parkovacie plochy, štyri pred zdravotným strediskom a jedno pre osoby s obmedzenou schopnosťou pohybu, existujúce vo dvore zdravotného strediska. Termín dokončenia stavby je do 31.1.2016. Aj takouto formou chceme pomôcť aspoň niekoľkým rodinám vyriešiť svoju bytovú otázku.

Keďže finančných prostriedkov nie je nikdy dosť, rozhodli sme sa z dôvodu šetrenia rozbehnúť výberové konania s dodávateľmi SPP a ZSE. Prijmeme samozrejme

čísle obecných novín.

**Na mesiac august alebo september, ako každý rok, pripravujeme Obecné dni,**

ktoré majú v obci pozitívny ohlas, kde sa občania radi stretnú pri dobrom jedle a výbornom programe, na ktorý už teraz všetkých srdečne pozývame! V októbri, v Mesiaci úcty k starším, plánujeme slávnostné posedenie pre našich dôchodcov. Stretneme sa pri chutnom obede a zaujímavom programe. Každý zúčastnený dostane od obce malý darček. Posedenie pripravujeme každoročne pre občanov, ktorí v danom roku dovŕšia 70 a viac rokov. Už teraz sa tešíme na príjemné stretnutie a všetkých srdečne pozývame. Koncom roka nás čakajú ešte voľby do orgánov samosprávy obce. Verím, že účasť občanov – voličov, bude veľká, veď teraz môžu prejaviť svoju vôľu a ukázať, že budúcnosť našej obce im nie je ľahostajná.

Do konca roka nás čaká ešte veľa práce, ale aj zábavy a dúfam, že spoločným úsilím to všetko zvládneme.

*Viliam Rigo, starosta obce*

# Oslavy Dňa matiek vo Veľkom Grobe



Pri slove mama si každý z nás predstaví svoju matku. Milú a dobrotivú, ktorá bdela pri našej postielke, keď sme ochoreli, ktorá sa tešila z našich prvých krokov, ktorá nás pritúlila, zovrela v náručí, plakala s nami, keď sme už dospeli a bolo nám ťažko.

Bola a je to mama, ktorá vedela a vie dať slovám najkrajšiu a najláskavejšiu podobu.

Je to tá istá mama, ktorej slová sme toľkokrát nebrali vážne a potom sme ju s lútosťou prosili o odpustenie. Deň matiek je príležitosťou poďakovať sa za všetku tú

vrelú lásku, za nehu a starostlivosť, ktorou každá matka zahŕňa



svoje deti, za opateru a nekonečnú trpezlivosť.

**„Milé mamy a staré mamy, prajem Vám, aby ste zo svojich detí a zo svojich vnúčat mali vždy radosť. Ak sa vo Vašich očiach niekedy kvôli nim objavia slzy, nech sú to len slzy šťastia. V mene Vašich detí Vám ďakujem za každé milé slovo, bozk, úsmev, povzbudenie, ale aj pokarhanie, lebo aj to treba k životu, aby človek nezablúdil... Buďte nám zdravé, krásne, a milé a buďte s nami ešte dlhé roky!“**

Takýmto príhovorom, sa 11. mája 2014 v Kultúrnom dome vo Veľkom Grobe začali obecné oslavy Dňa matiek.

Na úvod nás prišiel pozdraviť pán starosta, Viliam Rigo. Mamičky a babičky dostali najkrajší darček od svojich detí vo



forme piesní a tancov. Vystupovali deti materskej školy pod vedením pani učiteľky Pilárikovej, Vitekovej, Valkovej a Černuškovej.

Mgr. Zuzana Turcárová pripravila so žiakmi základnej školy folklórne pásmo Vinohrady. Hudobný doprovod robila žiakom ľudová skupina Konopa. Rozveseliť nás prišla aj spevácka skupina Grobanka pod vedením pani profesorky Bukoveczkej.

*pripravila:*  
Mgr. Katarína Šmahelová  
(na snímke)



## Spevokol Grobanka na vysokej úrovni reprezentuje svoju obec Veľký Grob

**10. januára 2008 bol založený spevácky súbor seniorov vo Veľkom Grobe, známy ako spevokol Grobanka.** V súčasnosti má spevokol 20 členov. Medzi zakladajúcimi členmi súboru nájdeme: RNDr. Ladislav Andor – vtedajší starosta, Ing. Vojtech Andor, Marta Andorová, Ludovít Bacigál, Zdena Bacigálová, Milan Daniel, Marta Danielová, Ladislav Hrabinský, Marta Hrabinská, Marta Ingeliová, Mária Ivanová, Magda Švecová, Mária Zámečníková, Júlia Bagiová, Jožka Gáliková, Anka Janková, Mária Turcárová, Ferdinand Fiala. Postupne pribudli: Irena Brinzová, Blandína Baďuriková, Mária Turcárová, Mária Čederlová, Ján Ingeli, Júlia Ingeliová, Terézia Nádašská, Milan Hruzík a Štefan Hruzík.

Členovia speváckeho súboru Grobanka sú nadšení speváci, nevynechajú ani jednu skúšku, ich chuť do skúšania a cvičenia môžem iba chváliť. Od začiatku som sa snažila, aby si zvykli počúvať sa navzájom. Súbor má pekne vyrovnanú ženskú a mužskú sekciu, ale muži sú prieraznejší a suverénnejší. Repertoár je zložený z ľudových a zo zľudovelých piesní, v kostoloch z cirkevných skladieb. Moja snaha je vždy, aby súbor nespieval s melodickými nánosmi, ktoré sa zvykne robiť pri spievaní na zábavách a na súkromných oslavách. Skladby vyberáme vždy podľa aktu-

álnej príležitosti, repertoár súboru je naozaj veľký. Napriek výbornej pracovnej morálke, pracovných výsledkov, súbor by mohol byť rozšírený o nových členov. Srdečne pozývame každého záujemcu! Spevokol Grobanka od roku 2008 účinkoval na rôznych súťažiach – okresných prehliadkach spevokolov, napríklad vo Veľkých Úľanoch (2008), v Jelke (2009), v Sereďi (2010), v Galante (2011), vo Veľkom Grobe (2012), v Pate (2013). Okrem toho Grobanka vystúpila v programe pre seniorov vo Veľkom Bieli, v Kapľnej, na obecnej akadémii v Čataji, ale aj na batôžkovom posedení v tejto obci. Rovnako tiež na batôžkovom (fašiangovom) posedení vo Veľkom Grobe, na ochutnávke vín v našej obci, pravidelne sa zúčastňuje na oslavách Dní obce Veľký Grob, každoročne vystupuje na Deň matiek. Okrem toho nechýba so svojim program na Vianočných trhoch, ale vystupuje i v katolíckom a evanjelickom kostole. Verím, že spevokol Grobanka bude naďalej aktívne a na vysokej úrovni reprezentovať našu obec Veľký Grob, k čomu si navzájom všetci držíme prsty.

*pripravila: Mgr. art. Alžbeta Bukoveczká, vedúca súboru*



# Fašiangový karneval vo Veľkom Grobe je jedna úžasná a podarená akcia!

Tak ako po minulé roky, aj tento rok vo februári, v čase fašiangov, sme si zorganizovali ZRPŠ karneval. Prečo to slovné spojenie „sme si?“ Dôvod čisto prozaický: Už dávno sa na karneval, pôvodne organizovaný pre deti, tešia a pripravujú nielen naši drobci, ale aj ich rodičia. A o tom, že sa tu všetci dobre cítime, svedčí nielen vysoká účasť zúčastnených masiek i nemasiek, ale aj vyzbierané peniažky, ktoré tak ako vždy poputujú našim deťom do ZŠ a MŠ Veľký Grob. O super atmosféru nášho ZRPŠ karnevalu sa svojim vtipným rečníckym prejavom postaral moderátor v maske „Harry Potter po 30. rokoch alias Jerry Fotter“ v spolupráci s našim tradičným profesionálnym DJ-om, vďaka ktorému sme si zatancovali nielen najnovšie hity, ale aj tradičných „vrabčákov“, „Mašinku“, či „Macarenu“. Svoju kreativnosťou samozrejme prispeli aj ostatní rodičia – či už to boli „Piráti z Karibiku“, ktorí hneď pri vstupe „ozbýjali“ všetkých zábavychtivých účastníkov o dobrovoľný príspevok, alebo tancujúce mamy na čele s „Madonnou“, ktoré svoju vymyslenú choreografiu na ústrednú pieseň z rozprávky Madagaskar „Já tak rád trsám, trsám“ naučili aj naše ratolesti, a tak sme si v závere karnevalu tanec zatancovali pekne všetci spolu. „Batôžkové

občerstvenie“ v zmysle „čo si donesieme, to si aj zjeme“ opäť nesklamalo. Stoly plné dobrôt, ktoré nachystali šikovné mamy a staré mamy, dlho plné nezostali a splnili svoj cieľ. Deti si vychutnávali každý moment karnevalu – od predstavenia masiek, cez rôzne tanečné a maliarske súťaže, až po vyhlásenie tomboly, na ktoré vždy dychtivo čakajú všetky deti bez rozdielu veku – či už sú to naši najmenší 2-roční ešte len „čakatelia na svoj prvý vstup do MŠ“ ako aj 10-roční školáci „už jednou nohou von zo školy“. Vďaka štedrosti nás všetkých – rodičov a priateľov školy a škôlky, ako aj učiteliek z MŠ a ZŠ Veľký Grob, sme nič nenechali na náhodu a každé dieťa bolo v tom-bole vylosované a odnášalo si nejaký darček z karnevalu domov.

Ako stručne zhrnúť túto akciu? Hudba, tanec, zábava, súťaže, darčeky. Ale dalo by sa to vyjadriť aj slovami – úsmev, šťastie, smiech a radosť našich detí. A keď vznikne spojenie

pekných a úsmevných chvíľ, s možnosťou vyzbierania zaujímavej finančnej čiastky (tento rok vo výške 430,- EUR), pomocou ktorej môžeme skvalitniť život našich detí v MŠ a ZŠ Veľký Grob, tak je to niečo úžasné!

Ešte raz veľká VĎAKA všetkým, ktorí podporili náš ZRPŠ karneval, či už svojím aktívnym prístupom, alebo finančnou pomocou. Na záver pár múdrych slov: „Kde je vôľa, tam je aj cesta“. Nech je toto jedna z mnohých úspešných akcií pripravovaných pre naše deti, pomocou ktorých ich môžeme jednak finančne podporiť, ale na druhej strane im aj ukázať, že všetko sa dá, len treba chcieť. A MY CHCEME!!!

*článok pripravila: Lýdie Haníncová*



## Na handbiku z Veľkého Grobu až do Al Ain v Spojených arabských emirátoch, alebo - keď niečo zlé je aj na niečo dobré

Peter Šeliga, člen Handbikeu teamu Slovakia bol malý chlapec ako všetci gróbski šarvanci, hrával s kamošmi futbal, chodil do školy,... Ako mládenec si vybral povolanie elektrotechnika, ale skôr, ako sa stihol dať do riadnej roboty, jeho osud sa nečakane zmenil.

***o Kedy ste zistili, že vaše zdravie, nie je perfektné?***

- Narukoval som na vojnu do Plzne a tam sa veľmi podivili, ako mohli v Galante odviesť chlapca, ktorý tak zle chodí. Neuspokojili sa s tým, že možno iba simulujem a po mnohých vyšetreniach zistili, že mám cystu na chrbtici. Nasledovali liečenia, operácie, rehabilitácie, ale výsledok bol nulový a v 23 rokoch som pochopil, že to už nerozchodím a dostal som svoj prvý vozík. Čomu ste sa ako mladý chlapec na vozíku venovali? Mojou veľkou láskou je hudba a spolu s kamarátmi Rasťom a Jarom sme robili DJ-jov a fungovalo to tak, že čo sme zarobili, to sme zasa utratili za nové platne.

***o Ako ste sa dostali k športu pre telesne hendikepovaných?***

- Pani doktorka Mária Kubániová, ktorá mala na starosť moju rehabilitáciu ma vzala na športové dni, kde som si vyskúšal prvé pretekárske metre na dráhe a už v roku 1992 som dostal pretekársky vozík „formulku“. Dal som sa do tréningu a pretekal som na tratiach od 1 500 m až po Maratón.

***o Aké športové úspechy ste dosiahli?***

- V čase, keď som pretekal na formulkách jazdila svetová špička Maratón za 1 hod 20 minút a ja som mal osobný rekord 1 hod. 34 minút, čo ma radilo medzi 30 najlepších pretekárov. Na Majstrovstvách Európy v Rotterdame roku 1999 som sa umiestnil na 11. mieste.

***o Dnes vás však poznáme už iba na handbiku. Kedy ste presedli z atletickej formulky na cyklistický handbike?***

- V roku 2005 som si to po prvýkrát vyskúšal a už v roku 2006 som na pretekoch vo Švajčiarsku získal 5. miesto.

***o Ktoré preteky európskeho a svetového poháru sa vám najviac páčia?***

- Krásne zážitky mám zo Spojených arabských emirátov z pretekov v Al Ain, kde bolo všetko absolútne perfektné pripravené, krásne preteky sa jazdia v celej Európe a veľmi sa mi páčia preteky v českých Lounech.

***o A čo slovenské preteky?***

- U nás sa jazdia dva veľké preteky. Vo Vrátnej v rámci



cyklistického Európskeho poháru a druhé sú súčasťou Košického maratónu.

***o Vaše športové aktivity zastrešuje Slovenský paralympijský výbor. Aká je podpora zo strany tohto výboru?***

- Hoci paralympijský výbor rozdeľuje financie pre všetkých telesne znevýhodnených športovcov, pre náš šport sa toho veľa neujde a táto podpora je iba symbolická v porovnaní s celkovými nákladmi na jednu súťažnú sezónu, ktoré sú naozaj veľmi vysoké. Väčšinou si sami platíme letenky, ubytovanie, handbiky, všetko vybavenie,...

***o Máte i sponzorov?***

- Okrem dobrých kamarátov, ktorí úspešne podnikajú a podpory z grobského obecného úradu, ktorí mi pomáhajú, vlastne žiadnych sponzorov nemám. Pokúsil som sa osloviť viacero firiem, ale odozva bola nulová.

***o Koľko toho ročne natrénujete?***

- Ak to dovoľí počasie, trénujem 2-4 hodiny systémom 3+1 (tri dni tréning a deň voľna) a ročne najazdím okolo 6 000 km. Doteraz som trénoval vlastne sám, lebo funkcia reprezentačného trénera, ktorý by sa mal o nás starať je viac-menej formálna. Preto by som chcel konzultovať svoje tréningové možnosti s odborníkmi, lebo nie som spokojný s výsledkami. Tie sa síce stále zlepšujú. Ale ide to pomali.

***o Trénujete na cestách, kde sa neustále stretávate s vodičmi aut. Aké sú vaše skúsenosti s ich reakciami na váš handbike?***

- Streto som sa už aj s urážkami, agresivitou a neohľaduplní vodiči mi nie raz zapríčinili menšie i väčšie kolízie a zranenia. Niektorí vodiči sa tvária, že ma na ceste nevidia (hoci handbike vyzerá ako vlajková loď a má všetky bezpečnostné prvky) alebo si vôbec neuvedomujú, že mňa nechráni plechová karoséria s deformačnými zónami, ale iba pár zliatinových trubiek a predbiehajú ma jednoducho tak, že ma vytlačia na krajnicu.

*pokračovanie na str.8.*



***o Ako regenerujete svoje zdravie? Máte nejaký špeciálny rehabilitačný program a zdravotnú starostlivosť?***

- Bohužiaľ nie, nemáme ani relaxačné ani rehabilitačné programy, to k nám ešte nedorazilo a tak so zdravotnými problémami chodím ku svojim dlhoročným lekárom a s poraneným ramenom po havárii mi pomohol pán Tamasi v Okoči.

***o Ako sa na Slovensku žije vozičkárom?***

- Bezbariérový prístup do verejných budov je u nás stále ešte raritou a veľké problémy mám i s parkovaním. Keď na mieste pre invalidov stojí luxusný bavorák a ja musím hľadať parkovacie za piatym rohom, je na to na... A keď zistíte, že k ordinácii posudkového lekára vedie 22 schodov, ostane vám

rozum stáť.

***o Aké sú vaše záľuby okrem handbiku?***

- Stále ma poteší dobrá hudba a venujem sa aj jednému salónnemu športu – biliardu a to celkom úspešne, keďže som vlani vyhral vozičkársku ligu v tomto športe. Svoj voľný čas venujem aj svojej priateľke a spoločne sa tešíme na nové bezbariérové bývanie vo Veľkom Grobe.

***o Aké sú vaše sny a plány do budúcnosti?***

- Rád by som si ešte poriadne zazávodil, lákajú ma kopce v talianskych Alpách a čakám i na omladenie nášho Handbike teamu Slovakia, lebo všetci naši aktívni

pretekári sú vo veku od 35 do 51 rokov. Ťažká drina, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tohto športu mladých akosi neláka. ***Prajeme vám veľa zdravia, tréningového úsilia, pretekárskych úspechov a šťastia v osobnom živote. Hlboko obdivujeme obrovskú vôľu a chuť do života, ktoré Petrovi Šelingovi priniesli ak napriek jeho zdravotnému hendikepu toľko krásnych zážitkov a úspechov. Môže byť príkladom pre mnohých iných vozičkárov, ktorí rezignovali a nechali sa z bežného života. Viac informácií o športovej kariére tohto úspešného, šarmantného a vtípného športovca nájdete na facebooku.***

*pripravila: Eva Sudová*

## Peter Martinček, hudobný skladateľ, dirigent a pedagóg. Žije už vyše 20 rokov vo Veľkom Grobe.



Peter Martinček, hudobný skladateľ, dirigent a pedagóg sa narodil 13. novembra 1962. Je rodákom z Bratislavy, ale už vyše 20 rokov býva vo Veľkom grobe. Od roku 1987 je pedagógom skladby a teoretických predmetov na konzervatóriu v Bratislave, určitý čas prednášal aj na VŠMU(1995-1998) - Estetiku hudby a Dejiny hudby 20. storočia. V rokoch 1990 – 1994 bol vedúci kompozično-dirigentského oddelenia konzervatória, kde viedol Súbor pre súčasnú hudbu. Peter Martinček „van Grob“ bol aj členom skladateľských porôt - Roma,Wien, Súťaž slovenských konzervatórií...Pracoval aktívne vo výbore a kontrolnej komisii SOZA, bol aj členom výboru Spolku slovenských skladateľov. Určitý čas pôsobil externe tiež v STV(spolupráca s režisérmi M.Pietor,

L.Kocka, S.Ivaška...etc.).Jeho skladby sú dnes interpretované po celom svete. Pochádza z umeleckej rodine. Jeho otec Dušan Martinček bol slovenský skladateľ, mama Magdaléna bola profesorkou spevu, strýkovia Martin Martinček svetovým fotografom, M.Pietor významný slovenský režisér, teta Ester Šimerová-Martinčeková je označovaná za prvú dámu slovenského „výtvarného neba“. Malí Peter Martinček už ako 5-ročný začal navštevovať súkromné hodiny klavíra u profesorky Pokojnej, ako 11 ročný píše svoje prvé skladby. V rokoch 1978 - 1982 študoval na konzervatóriu v Bratislave skladbu u J. Pospíšila ,dirigovanie u A. Vykydala a klavír u M.Masarikovej. V rokoch 1982 - 1987 pokračoval v štúdiách na VŠMU, v triede národného umelca D. Kardoša. V roku 1986 absolvoval umeleckú stáž na Accademia Chigiana v Siene u popredného talianskeho skladateľa F. Donatonioho. **A čím je charakteristická jeho tvorba?** Ako skladateľ je známy doma aj vo svete svojou bohatou vokálnou tvorbou (diela Seltsame Lieder, Tvár pri tvári, Žalmové písne, Ave Maria). Jeho opery (Memento, Revelation of St. John), vokálne a komorné diela sú interpretované poprednými svetovými a domácimi umelcami - P.Michalica, P.Dvorský, Eva Jenisová,Moyzesovo kvarteto, D.Varínska, Dagmar a Jozef Zsapka, Ján Slávik, Jordana Palovičová... etc.V poslednom období sú vysoko cenené doma aj v zahraničí jeho 2. a 3.symphony.

**Ocenenia Petra Martinčeka**

Video-opera Memento/libretto písané v spolupráci s Radkom Johnom/, ktorá sa pravidelne vysiela vo viacerých World Tv, získala na festivale v Montreale (Banff) v roku 1991 hlavnú cenu Rocky Mountaine z vyše 500 opier z celého sveta. Peter Martinček je nositeľom aj iných významných skladateľských cien doma (dvojnásobný držiteľ Ceny SHF), aj v zahraničí (Finalista Grand Prix



Arthur Honegger 1981 Paríž).

**o Trochu filozofická otázka – aké má v súčasnosti umenie, kultúra (táto nadstavbová zložka spoločnosti) smerovanie? Nedostáva sa už aj ona čoraz viac do chápadiel biznisu – ako je nutné?**

**Hovorí Peter Martinček:**

- Láska je umenie, rovnako ako je ním sám život. Ak sa chceme naučiť milovať, musíme postupovať rovnako, ako keď sa chceme vzdelávať v akomkoľvek odbore, hoci v hudbe, maľovaní, liečení, alebo v inžinierstve. Pravý umelec nikdy nepodľahne vízií peňazí a biznisu. Prácu na umeleckom diele a jeho výsledný tvar berie ako obohacovanie ľudského ducha nielen svojho, ale aj celého ľudstva. Nie je to voľný čas, ktorý je hranicou práce, ale je to práca, ktorá je hranicou voľného času. Ten sa má naplniť umením, vedou, a filozofiou. V životných situáciách je lepším radcom hudba ako človek, pretože sami nájdeme cestu k sebe, len s melódiou sa ponoríme do hĺbky svojej duše a unikneme z reality. Samozrejme, umelec, tak ako každý človek, musí z niečo žiť, a preto je pre neho dôležité, aby jeho diela počúvali, čítali a videli ľudia. Čiže určitá dávka tzv. biznisu je prítomná a nutná.

**o Myslíte, že naša spoločnosť, zodpovedné inštitúcie štátu, venujú dostatok pozornosti a dostatok financií podpore vlastnej domácej**

**kultúry, umenia, hudby?**

- Nielen na Slovensku, ale aj inde vo svete, sa snažia vládne inštitúcie pomocou grantov, ale aj sponzori „mecenáši a filantropi, financovať určitým spôsobom umenie. Je to stále však len „malá kvapka do mora“, ktorú umenie dostáva. Večný boj o prežitie a realizáciu umeleckého diela vo výslednej podobe, či v knižnej, na koncerte alebo na výstave, veľa krát nás všetkých umelcov neobíde: bohužiaľ. Dúfame stále, že situácia sa zlepší a ako sa hovorí: Nádej stále žije.....

**o Aké máte ďalšie plány – profesijné, ale aj ľudské – osobné?**

- Moje plány sú vždy dlhodobé, nakoľko diela, ktoré píšem, sú rozsiahle a ich realizácia trvá niekedy aj viac rokov. Tento rok budem mať svetovú premiéru mojej 4. symfónie na BHS v októbri s vynikajúcim francúzskym dirigentom J.B. Pommierom a našou novou speváckou divou Janou Kurucovou, budúci rok ma čaká premiéra diela v Slovenskej filharmónii, diela, na ktorom ešte pracujem. A dlhodobo - zaoberám sa mojou treťou operou už viac rokov.

**Umenie je priestor, ktorý tvoríme pre niekoho, kto v ňom môže byť, aký je a aký nie je.**

*pýtala sa: Mgr. Alena Jaššová*

## Tento školský rok bol pre školu vo Veľkom Grobe vcelku úspešný

V matematickej súťaži Pytagoriáda v kategórii P3 v krajskom kole sa žiačka 3.A Petra Haníncová umiestnila na peknom štvrtom mieste a v kategórii P4 žiak 4.A Matej Herzog obsadil taktiež štvrté miesto.

I keď máme malý počet žiakov (44), dokázali sme s pánom Štefanom Turčárom zostaviť chlapčenské družstvo na Mc Donald's Cup. Zúčastnili sme sa obvodného kola, kde sme síce skončili na štvrtom mieste z piatich škôl, ale chlapci boli neľahkým súperom pre také veľké školy ako ZŠ Zoltána Kodálya v Galante, ktorá skončila na prvom mieste a my sme s ňou prehrali len 1:2! Za to, že družstvo veľmi dobre zahrало, ďakujeme hlavne žiakom: výbornému obrancovi Mariánovi Lipkovi, Dávidovi Fialovi, útočníkovi Nikolasovi Bartovi a brankárovi Matejovi Herzogovi. Tohto turnaja som sa ako riaditeľka priamo zúčastnila, a i keď sa futbalu nerozumiem, musím povedať, že som bola veľmi hrdá na žiakov, lebo pravdu povediac oproti tým veľkým školám som si myslela, že prehry budú oveľa vyššie. Výborne sa nám vydaril jarný zber papiera / vďaka všetkým rodičom/,



Petra Haníncová



Marián Lipka

kde deti /rodičia/ nazbierali 10 794 kg papiera, čo vychádza 245,3 kg na jedného žiaka. Najlepšou zberačkou bola Saška Dugovičová, v spolupráci s otcom nazbierala 1678 kg. Týmto sa chceme všetkým zúčastneným rodičom poďakovať.

*pripravila: Mgr. Jana Brinzová, riaditeľka*

## Športovci vo Veľkom Grobe mali svoj ples

8. februára 2014 vo Veľkom Grobe zorganizovali športovci, známi ako B-team, už 8. ročník plesu športovcov. Vo veľmi pekne vyzdobenej sále kultúrneho domu za zišlo okolo 200 hostí, ktorí sa výborne zabávali pri hudbe od skupiny Akcent. Na plese bol slušný program, vystúpila tanečná skupina a prítomní sa mohli tešiť z bohatej tomboly. Prvá cena v tombole bol LCD televízor. Obecný úrad vo Veľkom Grobe plesu pomohol ako sponzor.

*text a foto: P. Marculinec*



## 3. ročník stolnotenisového-turnaja o Pohár starostu obce Veľký Grob

Trojkráľový deň bol aj dňom 3. ročníka stolnotenisového turnaja.

Turnaja sa zúčastnilo 20 hráčov, hralo sa v štyroch skupinách, po 5 štartujúcich v každej z nich.

Boje boli urputné a väčšina zápasov mala veľmi dobrú úroveň.

Do semifinále postúpili Marián Protuš, Daniel Turcár, Jaroslav Turcár a Štefan Klebercz. V kvalifikačných zápasoch sa rozhodlo, že do zápasu 3. miesta nastúpia proti sebe J. Turcár a M. Protuš. V tomto súboji zvíťazil nakoniec Jaroslav Turcár 2:0 na sety. Finále obstarala dvojica Štefan Klebercz a Daniel Turcár, aj tu zvíťazil favorit, dvojnásobný víťaz, Štefan Klebercz, a tak po tretí raz zodvihol trofej nad hlavu, ktorú mu odovzdal sám starosta obce, Viliam Rigo.

- Poradie:**
1. Štefan Klebercz
  2. Daniel Turcár
  3. Jaroslav Turcár
  4. Marián Protuš

*pripravil: Jozef Šenkárik*



### Až 75% lekárov by chemoterapiu nikdy nepodstúpilo

Azda tým najvýrečnejším mementom je skutočnosť, že samotní lekári drastické liečebné postupy ako chemoterapia odmietajú. Prieskum, ktorý uverejnili štúdie Natural News, ukazuje, že traja zo štyroch lekárov a vedcov by vo vlastnom prípade chemoterapiu odmietli práve kvôli jej zničujúcim účinkom na celé telo a imunitný systém. Jej extrémne nízku mieru úspešnosti dokazuje fakt, že len 2-4% všetkých prípadov pacientov s rakovinou reagujú na chemoterapiu pozitívne. Z ankety, ktorú pripravili vedci a lekári z McGill Cancer Center, kde sú všetci odborníkmi na rakovinu, vyplynuli veľmi zaujímavé závery. **Ak by mali dopytovaní lekári rakovinu, nielenže by drvivá väčšina z nich chemoterapiu odmietla, ale zásadne by ju odmietli doporučiť aj svojim rodinným príslušníkom.** O reakciu k tejto téme sme požiadali aj výkonnú riaditeľku Ligy proti rakovine pani Ing. Evu Kováčovú. **Otázka znela: „Vzhladom na to, že sa v odborných kruhoch, ale aj na verejnosti objavujú informácie o tom, že mnohé zo súčasných postupov liečby rakoviny hradených poisťovňami nie sú dostatočné, resp. stav onkologických pacientov ešte zhoršujú – informuje o tom Liga proti rakovine?“**

Eva Kováčová: „Podstatou našej práce, poslaním a cieľom nie je zaoberať sa spôsobmi liečby, rozoberať ich, ale pracovať na poli osvety a informovanosti, ako predchádzať ochoreniu zdravým životným štýlom, zdravou stravou, ale, samozrejme, v prvom rade pomáhať ľuďom, ktorí sa ochoreniu, žiaľ, nevyhli.“

*z Almanachu Zem a Vek MMXIII, z článku Tibora Eliota Rostasa a Petra Sanveho „Chemoterapia: Biznis so smrťou“*

### Spoločenská kronika obce december 2013 – apríl 2014

#### Narodili sa:

Emília Galgócziová	05.12.2013
Filip Poór	05.12.2013
Maximilián Martinák	28.12.2013
Adam Barok	21.01.2014
Katarína Hudecová	15.02.2014
Eliana Nováková	19.02.2014
Dominik Hebert	19.03.2014
Jozef Tanko	16.04.2014

#### Uzavreli manželstvo:

Lubica Práznovská – Ing. Adam Kubík	02.12.2013
Marta Farkašová – Mário Rigo	03.01.2014
Eva Farkašová – Milan Daniš	26.04.2014

#### Zomreli:

Nataša Zlatohlávková	*28.07.1946 - †14.12.2013
Terézia Barkolová	*19.01.1933 - †31.12.2013
Irena Udvarošová	*01.04.1932 - †20.02.2014
Mária Viglašová	*15.07.1951 - †08.03.2014
Jozef Bihari	*15.10.1960 - †15.03.2014
Milan Rajček	*30.01.1952 - †14.04.2014
Lýdia Klenovičová	*09.03.1952 - †22.04.2014

*pripravila: Mgr. Karin Uherová*

## SPOMIENKY NA ZAČIATKY FUTBALU VO VEĽKOM GROBE PO DRUHEJ SVETOVEJ VOJNE

Počas druhej svetovej vojny všetky spoločenské podujatia, vrátane športových aktivít, stagnovali. Z toho je jasné, že akonáhle to situácia dovolila, začali sme my – mladí, uvažovať o začatí športovej činnosti. Tým som samozrejme myslel futbal ako jediný šport, ktorý sa za danej situácie dal realizovať a pre ktorý sme my – študenti, vzhľadom na voľný čas mali podmienky. Po nekonečných debatách a uvažovaniach o tom, ako začať s futbalom, sme došli k záveru, že v prvom rade potrebujeme ihrisko a bránky. S ihriskom sme veľké problémy nemali, lebo jediným možným miestom preň prichádzal do úvahy vtedajší kravský pasienok. Ten sa rozprestieral od terajšieho poľnohospodárskeho družstva až po Studienku. Ihrisko sme si naplánovali približne na mieste tohto družstva už i preto, že sa tam nachádzala studňa s dvoma postrannými válovmi, ktoré nám neskôr slúžili na pozápasovú očistu. Horšie však bolo s futbalovými bránkami, ktoré sme museli kúpiť. Najbližšia predajňa so stavebným materiálom bola až v Senci, čo nebol až taký problém, problémom bolo zohnať peniaze, pretože my študenti sme ich mali málo a horko-ťažko sme dali dokopy 216 Kčs. Dopravu bránok sme si museli tiež zabezpečiť vlastnými silami, v tom čase totiž žiadne dopravné spojenie neexistovalo. Náš sused **Levársky – Pišta báči**, mal dvojkoľosovú káru. Takéto káry mali ľudia, ktorí nemali ťažný dobytok a sami si ju museli ťahať. Jeden káru tlačil a druhý ju ťahal. Pišta báči nám káru ochotne a s úsmevom požičal a my sme sa slávnostne vybrali do Senca kúpiť brvná na bránky. Dobré si pamätám, že sme boli piati: **Jano Levársky, Dany Šmahel, Mišo Turcár, Ernest Uhlár a ja Karol Ižo**. Cesta do Senca nám rýchle ubiehala tešiac sa, že konečne budeme mať futbalové bránky. Keď sme konečne dorazili do jedinej seneckej predajne so stavebným drevom, začali sme si vyberať vhodné brvná. Po dlhšom hľadaní sme ich konečne vybrali, naložili na káru a s obavami sme išli za predavačom opýtať sa, že koľko budeme platiť. Naša obava bola opodstatnená, lebo sme netušili, či budeme mať dosť peňazí. Po dlhšom váhaní sme nakoniec predavača oslovili koľko, platíme. On nám povedal sumu, po ktorej nám padli sánky – chcel 280 Kčs a my sme nemali viac ako 216 Kčs. Keď videl naše smutné a bezradné tváre, chcel vedieť, na čo tie brvná nám sú. Akonáhle sa dozvedel, že na futbalové bránky, zvýšnú sumu nám odpustil a my sme sa víťazoslávne vrátili domov. Po šťastnom a veselom príchode domov naša prvá cesta viedla za stolárom **Karčim Kalábrom**, aby nám z dovezených brvien urobil futbalové brány. On ako futbalový fanúšik mal pre nás pochopenie, futbalové brány z donesených brvien vyrobil a my sme ich osadili na spomenutom pasienku. A takto vo Veľkom Grobe i napriek neľúbosti vlastníkov pasienkov vzniklo po druhej svetovej vojne **prvé futbalové ihrisko**. Ihrisko sme mali, chýbali nám hráči. Najst jedenásť hráčov nebol až taký veľký problém ako pozháňať futbalový výstroj. V dedine síce boli dresy v ktorých sa hrávalo pred vojnou, ale bolo ich len deväť a preto dvaja hráči museli hrať futbal vo svojich vlastných tričkách. Dresy boli tmavočervenej farby so širokým čiernym pásmom okolo hrudníka. A našou športovou obuvou neboli



žiadne kopačky, ale hrali sme v našich poriadne ťažkých a tvrdých bagandziach. Prvý zápas sme odohrali vo Veľkom Grobe s Čatajom. S Čatajom práve preto, že medzi týmito dvoma dedinami boli veľmi blízke rodinné a priateľské vzťahy. Ako tento priateľský zápas dopadol sa už veru nepamätám, ale dôležité bolo, že sa futbal ujal a stal sa obľúbeným medzi obyvateľstvom. Pre zaujímavosť, že futbalové začiatky neboli až také ružové, sa musím vrátiť k našemu gróbskemu futbalovému ihrisku. Pred každým zápasom sme museli futbalovú plochu najskôr očistiť od kravincov (klapincov) a potom sme museli ihrisko komplet vyznačiť (vylajnovať). A takúto prácu sme museli absolvovať v nedeľu doobeda pred každým zápasom, ktorý sme hrali doma vo Veľkom Grobe. Ďalšie zápasy sme potom odohrali s Récou, Igramom, Pustými Uľanmi a s Veľkými Uľanmi. Tu mi nedá nespomenúť, že my - gróbski futbalisti, sme boli 16 - 17-roční chlapci a zápasy sme hrali proti starším, vyspelým mládencom a i napriek tomu, sme boli dosť úspešní. Doprava na jednotlivé zápasy tiež nebola jednoduchá, pretože jediným dopravným prostriedkom bol bicykel. Bicyklov bolo málo, tak sme sa na jednom viezli i dvaja. Ďalším problémom boli opotrebované plášte a duše, ktorých v povojnových časoch bol nedostatok, a tak sme sa na cestovanie za zápasom museli vyzbrojiť dostatočným množstvom lepidla a flakov. Náš futbalový elán začínal budiť pozornosť i u starších, športovo založených ľudí, vďaka ktorým na jar v roku 1946 vznikol športový klub s názvom „**ŠK Veľký Grob**“. Medzi najaktívnejších priaznivcov patrili **Imro Krajčovič a Béla Gálik**, ktorých sme si zvolili ako prvých funkcionárov nášho športového klubu. Za predsedu sme si zvolili Bélu Gálika a za tajomníka Imra Krajčoviča, ktorí sa od zvolenia do funkcie začali starať o chod „**ŠK Veľký Grob**“. Naši zvolení funkcionári si prácu medzi sebou rozdelili tak, že o organizovanie futbalových zápasov a o dopravu na zápasy sa staral Imro Krajčovič a Béla Gálik okrem funkcie predsedu bol i pokladníkom. Už ako organizovaný klub sme si mohli na zápasy prenajímať dopravu. V Grobe pôsobil ako taxikár pán **Potúček**, ktorý si k svojmu taxíku značky Praga vyrobil príviesny vozík, v ktorom nás vozil na zápasy. Dnešní policajti by z takéhoto dopravného prostriedku dostali ťažký šok, ale my sme boli radi, že na zápasy nemusíme šlapať na bicykloch. Počas celého trojročného

*pokračovanie na str.12.*

# Život vo Veľkom Grobe



obdobia sme nemali žiadnu nehodu.

Dopravu sme si financovali zo vstupného za zápasy a keď bolo treba, tak sme chýbajúcu sumu doložili z vlastných peňazí. Pokladníka nám robil predseda ŠK Veľký Grob. Na základe našich pomerne dobrých výsledkov, ktoré sme dosiahli na zápasoch, nás vedúci ŠK prihlásili do okresnej futbalovej súťaže. Zaradení sme boli do tretej výkonnostnej triedy a na jeseň 1946 sme začali hrať majstrovské zápasy v okrese Senec. Na súperov a výsledky zápasov sa už žiaľ nepamätám, ale viem, že sme túto súťaž vyhrali a postúpili sme do vyššej druhej triedy. Veľkú zásluhu na týchto výsledkoch mal i náš tréner pán **Cisár**, bývalý veľmi dobrý hráč Trnavy v medzivojnovom období, ktorý vo Veľkom Grobe v tom čase pracoval ako cestár.

Takáto súťaž však už vyžadovala širší a vyspelejší káder hráčov a preto sa vedúci museli poobzerať po posilách i v okolitých dedinách. Náš tím posilnili **Ďulo Schwarz** a **Vojto Benkovský z Čataja**, **Náco Chostík** a **Jano Stážay z Igramu**. Neskôr sa k nám pripojil i **Rudo Halásek z Pustých Úľán**. S takto posilným mužstvom sme potom vyhrali i druhú triedu a postúpili sme, pre našu obec pomerne vysoko, do prvej výkonnostnej triedy. Do tejto triedy už patrili väčšie dediny, ba až mestečká, ako napr. Cífer, Hrnčiarovce pri Trnave, Banka, Horné Srnie, Báhoň, Stará Turá, Horná Streda, Modra a iné. V rámci reorganizácie futbalových súťaží sme boli v roku 1948 preradení do Podunajskej skupiny, kde sme mali za súperov Sládkovičovo, Dunajskú Stredú, Lehnice, Vrakuňu, Štolwer Bratislava, Veľký Meder a pod. I v tejto súťaži sme dosahovali pomerne dobré výsledky a udržiavali sme sa na piatom až siedmom mieste. Medzitým nastali zmeny i vo vedení nášho klubu. Náš predseda Béla Gálik vzhľadom na svoj vek sa vzdal funkcie predsedu a namiesto neho sme si zvolili **Pištu Ingeliho**. Pišta Ingeli ako mäsiar bol veľkým prínosom pre náš klub, pretože bol všeobecne známym a okrem toho, že mal pomerne

veľké styky, tiež poskytoval dochádzajúcim hráčom stravu po zápase a keď bolo treba, vypomohol i finančne. Imro Krajčovič zostal i naďalej tajomníkom a bol dušou organizácie celého klubu. Počas tohto obdobia sa začali zlepšovať i finančné podmienky nášho športového klubu. V rokoch 1946-1947 uskutočnila sa v našej dedine komasácia, v rámci ktorej nám obec pridela terajšie miesto futbalového ihriska a my počas nespočetných brigád sme si vybudovali trávnaté ihrisko. Malo to vplyv i na celkové organizovanie zápasov, lebo zo začiatku mal každý hráč svoju futbalovú výstroj doma a sám sa staral o jeho údržbu. Po príchode cudzích hráčov bolo treba túto výstroj niekde sústrediť. So súhlasom mojich rodičov u nás v komore sme umiestnili dve staré skrine, kde výstroj bola uložená a komora slúžila súčasne i ako prezliekáreň. Pod šopou sme mali studňu s betónovou nádržou, kde sme sa všetci hráči po zápase umývali. Našiel sa i hospodár

**Pišta Lantay**, ktorý sa nielen vzorne staral o našu výstroj, ale nám začal robiť i maséra. Pri masáži používal Alpu, lenže on s ňou nemasíroval len naše nohy, ale i svoj žalúdok. Dôležité však bolo, že sme boli vždy kondične dobre pripravení. Neskôr sme si všetci hráči presťahovali svoju výstroj k Bélovi Gálikovi - bývalému predsedovi ŠK Veľký Grob, ktorý býval blízko futbalového ihriska. Týmto presťahovaním sme získali jednak väčšiu miestnosť a zároveň sme mali svoje „sídlo“ blízko ihriska. Zlepšila sa nám i finančná situácia. Dosahovali sme pekné výsledky v zápasoch, návštevnosť sa veľmi zvýšila a tým i príjem. Na zápasy začali totiž chodiť i staršie ženy a fanúšikovia z okolitých dedín. Dokonca i zarytí kartári sa počas futbalových zápasov prestali venovať svojej záľube a prednosť dali futbalu. V zime počas futbalovej prestávky sme usporadúvali tanečné zábavy a obľúbené čajové večierky s kultúrnym programom. Zlepšená finančná situácia nám umožnila vymeniť riskantnú dopravu s pánom Potúčkom a na zápasy nás začal voziť pán **Rajt** z Čataja, ktorý mal veľké a bezpečné nákladné auto. Sem-tam sme si mohli dovoliť objednať i autobus. V roku 1950 sa nám naše mužstvo začalo pomaly rozpadávať. **Mišo Turcár** odišiel študovať do Brna, Mino Cisár sa odsťahoval do Starej Turej, Fero Potúček sa priženil na Moravu a ja s Jánom Levárskym sme prestúpili do Slavuja Senec a tým moje spomienky na veľkogróbsky futbal končia. Ďalší vývoj futbalu by mal opísať niekto z našich nasledovníkov. Na záver uvediem ešte mená hráčov, ktorí sa zaslúžili o vznik a vývoj futbalu vo Veľkom Grobe : **Pišta Bagi**, **Vojto Benkovský**, **Mino Cisár**, **Mišo Gálik**, **Rudo Halásek**, **Bartolen Horváth**, **Náco Chvostík**, **Michal Ingeli**, **Karol Ižo**, **Jano Levársky**, **Fero Potúček**, **Jano Strážay**, **Dany Šmahel**, **Ďulo Schwarz**, **Lali Tallo**, **Mišo Turcár**, **Ernest Uhlár**.. Súčasne držím palce jeho dnešným pokračovateľom!

spracoval: Ing. Karol Ižo



„Život vo Veľkom Grobe“, časopis pre občanov obce Veľký Grob. Vychádza 2 krát ročne.

Vydáva – obec Veľký Grob, adresa: Obec Veľký Grob, Obecný úrad, 925 27 Veľký Grob,  
Tel: 031/ 78 461 32, Fax: 031/ 78 461 37, e-mail: starosta@velkygrob.sk, obecnyuradvelkygrob@stonline.sk,  
registrované Ministerstvom kultúry SR, EV 4908/14, ISSN 1339-7125.

Predseda redakčnej rady: **Viliam Rigo**, starosta obce.

Vydavateľstvo periodickej a neperiodickej tlače „Helena“ so sídlom v Šali, Mgr. **Alena Jaššová**,  
IČO: 34644237, odborný dozor pri zabezpečení kompletných prác pri tvorbe časopisu.

Grafika: **Peter Orbán** – Zoxó Press.

ROČNÍK DRUHÝ, číslo prvé / jún 2014. Ďalšie číslo vyjde v novembri 2014.

Časopis vyšiel v náklade 500 ks, plnofarebne. NEPREDAJNÉ